

فَتَرَبَّا
سَرَانْ سَرَانْ
هـ

چکونه فرزنهان خود را تربیت کرده
دآخه را از آسیب دور کنیم

فهرست مطالب

۷	پسران حساس چگونه هستند؟	فصل ۱
۱۸	تفاوت پسرها در چیست؟	فصل ۲
۲۶	احساس متفاوت بودن، احساس طرد شدن	فصل ۳
۳۵	پوشیدن زرهی نامرئی یا بی حس شدن	فصل ۴
۴۴	نیمه خودآگاه ما و اثر قدری	فصل ۵
۵۵	روابطی که منجر به تاب آوری می شوند	فصل ۶
۶۴	مدیریت ترس و نگرانی	فصل ۷
۷۱	اضطراب در کودکان چگونه خود را نشان می دهد	فصل ۸
۸۰	بهترین ها را در مورد کودکان باور داشته باشید	فصل ۹
۸۴	منابع و پیشنهادهایی برای مطالعه	
۸۶	واژه نامه انگلیسی به فارسی	

فصل ۱

پسران حساس چگونه هستند؟

به راحتی نمی‌توان «پسر حساس» را تعریف کرد زیرا همهٔ ما به نحوی حساس هستیم.

با این حال اگر پسران حساس باشند لحظات سخت‌تری خواهند داشت زیرا کسی آنها را درک نخواهد کرد، مورد قلدری دیگران قرار می‌گیرند، منزوی می‌شوند و احساس می‌کنند که از دوستان و رؤیاهای خود جدا افتاده‌اند و نمی‌توانند طوری زندگی کنند که خود واقعی شان باشند.

وقتی با کودکانی کار می‌کردم که به نحوی با مشکل خاصی مواجه بودند ایدهٔ نگارش این کتاب به ذهنم آمد. من یک روان‌پژوه و معلم هستم و چندین موسسهٔ خیریه تأسیس نموده‌ام تا بتوانم روی خانواده‌هایی که با مشکلی مواجه هستند کار کنم.

برخی از کودکانی که با آنها ملاقات داشتم در سال‌های اولیهٔ زندگی‌شان دچار آسیب زیادی شده‌اند اما هر بار بیشتر از قبل متوجه شدم برخی از افرادی که سابقهٔ آسیب شناخته شده‌ای ندارند هنوز نشانه‌هایی از استرس را در خود دارند-در برخی موارد نوع شدیدی از استرس که اغلب در کودکانی دیده می‌شود که در سنین پایین دچار سوء استفاده قرار می‌گیرند می‌تواند ساختار مغز و شیمی آن را تحت تأثیر قرار دهد. پری (۲۰۱۱) ترومَا (آسیب) را «یک رویداد روان‌شناختی ناراحت‌کننده تعریف می‌کند که خارج از محدودهٔ تجربیات معمول انسان بوده و اغلب شامل حس ترس شدید، وحشت و درماندگی است» (نقل شده در دو تیئری، ۲۰۱۵ ص ۲۱).

هرچه بیشتر با خانواده‌هایی که نگران پسران خود بودند روبه‌رو می‌شدم سؤالات زیر بیشتر در ذهن من شکل می‌گرفت.

آیا این پسر به موسیقی، داستان‌ها یا هنر واکنش شدیدی نشان می‌دهد؟ با آنها ارتباط برقرار کرده و واقعاً لذت می‌برد؟

آیا به نظر می‌رسد که این پسر واکنش‌های هیجانی عمیقی نسبت به همه چیز از خود نشان می‌دهد؟

آیا این پسر نسبت به هیجانات و موقعیت‌های دیگران همدلی عمیقی از خود نشان می‌دهد؟

آیا این پسر ترجیح می‌دهد بخواند، بنویسد، آواز بخواند و نقاشی بکشد یا ترجیح می‌دهد در مورد فوتیال صحبت کند؟

آیا به نظر می‌رسد که این پسر نسبت به همسالان خود پرسش‌های عمیق‌تری در مورد زندگی دارد؟

این‌ها سؤالات بالینی پیچیده‌ای هستند با این حال باعث شدنده بفهمم ذهن برخی از پسران چگونه است و آنها با فرهنگی که معتقد است همه پسران به میزان برابر عاشق فوتیال هستند و از بازی‌های فیزیکی لذت می‌برند چه مشکلی دارند!

ذهن خلاق به‌گونه‌ای است که می‌تواند با اشتیاق فراوان و از اعمق وجود احساس کند. بدون وجود راهبردی درست برای مدیریت این حساسیت بیش از حد، ممکن است فرد به جای اینکه خلاق شود به اعمق هیجانات خود فرو رود (کرابتری و کرابتری، ۲۰۱۱ ص. ۶۹).

هر کودکی ممکن است به راحتی به دنبال روابط آسیب دیده، طرد، حرفهای

رنجش آور، تجربیات آزاردهنده، خیانت، ناامنی، عدم اطمینان یا تجربیات ترسناک دیگر آسیب بییند. با این حال هر کودکی نسبت به این شرایط به طور متفاوتی واکنش نشان می‌دهد و شدت اثر آن به چندین عامل از جمله روابط اولیه و شخصیت کودک بستگی دارد. برخی از کودکان بسته به شخصیتشان نسبت به دیگران حساسیت بیشتری از خود نشان می‌دهند که در نتیجه تاب آوری کمتری خواهند داشت (به عنوان مثال توانایی بازگشت به حالت طبیعی پس از تجربه‌های دشوار). حال ممکن است این ویژگی‌ها ارثی بوده و یا تحت تأثیر تجربیاتشان شکل گرفته باشند. به عنوان مثال کودکی که برای پیوستن به فعالیت‌های گروهی با مشکل مواجه است احتمالاً برای ایجاد عزت نفس نیز با مشکل مواجه خواهد بود که این خود دلایل مختلفی می‌تواند داشته باشد.

ما همگی با این بحث همیشگی مواجه هستیم که چطور کودکان تبدیل به چیزی می‌شوند که هستند-سرشته (ویژگی‌های وراثتی) یا رشدی (اثرات محیطی). معمولاً افراد بر این باورند که هر دو نقش دارند با این حال تعداد زیادی نیز معتقداند که برخی از کودکان «پوست کلفت‌تر» متولد می‌شوند و تاب آوری بیشتری نسبت به دیگران دارند.

انتظار ما از مردان و پسران

من به عنوان مادر چهار پسر می‌توانم بگویم که فرزندانم به طور کامل متفاوت از یکدیگر و برخی از آنها حساس‌تر از دیگری هستند. از این‌که هر کدام از آنها چه انتظاراتی دارند واقعاً گیج شده بودم. من در طی ۲۰ سال فرزند پروری، در مدارس مختلف شاهد بودم که چگونه پسران ورزش دوست، سریع و پرخاشگر تجلیل می‌شوند و پسران موسیقی دوست، مهربان، خلاق و حساس به چشم پسرانی استثنایی نگریسته می‌شوند که این تقریباً جای نگرانی دارد. من متوجه شدم که این پسران مجبورند به میزان قابل توجهی تاب آوری داشته باشند تا